

31992L0111

30.12.1992.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 384/47

PADOMES DIREKTĪVA 92/111/EEK**(1992. gada 14. decembris),****ar ko groza Direktīvu 77/388/EEK un ievieš vienkāršošanas pasākumus attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļiem**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

tā kā, lai garantētu apgrozījuma nodokļu kopējās sistēmas neitralitāti attiecībā uz preču izcelsmes vietu, ir jāpapildina trešās teritorijas jēdziens un importa definīcija;

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 99. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvas 91/680/EEK, kura papildina pievienotās vērtības nodokļu kopējo sistēmu un groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā atcelt fiskālās robežas ⁽³⁾ 3. pantā, ir noteikts, ka šie noteikumi visās dalībvalstīs stājas spēkā 1993. gada 1. janvārī;

tā kā, lai sekmētu šo noteikumu piemērošanu un ieviestu vajadzīgos vienkāršojumus, ir jāpapildina pievienotās vērtības nodokļu kopējā sistēma, kas ir spēkā 1993. gada 1. janvārī, lai precizētu, kā piemērot nodokli dažiem darījumiem, ko veic ar trešām teritorijām, un dažiem darījumiem, ko veic Kopienā, kā arī, lai noteiktu pārejas pasākumus no noteikumiem, kas ir spēkā 1992. gada 31. decembrī, uz tiem, kas stājas spēkā 1993. gada 1. janvārī;

tā kā dažas teritorijas, kas ir daļa no Kopienas muitas teritorijas, pievienotās vērtības nodokļu kopējās sistēmas piemērošanas nolūkā uzskata par trešām teritorijām; tā kā pievienotās vērtības nodokli tirdzniecībā starp dalībvalstīm un šīm teritorijām tādēļ piemēro saskaņā ar tiem pašiem principiem, ko piemēro jebkurai darījumam starp Kopienas un trešām valstīm; tā kā ir jānodrošina, lai uz šādu tirdzniecību attiecas fiskālie noteikumi, kas ir līdzvērtīgi tiem, ko piemērotu darījumiem, kurus tādos pašos apstākļos veiktu ar teritorijām, kas nav daļa no Kopienas muitas teritorijas; tā kā šo noteikumu dēļ Padomes 1985. gada 16. jūlija Septiņpadsmitā direktīva 85/362/EEK par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — Preču, kas nav transportlīdzekļi, atbrīvošana no pievienotās vērtības nodokļa, ievēdot uz laiku ⁽⁴⁾ — kļūst spēkā neesoša;

tā kā ir precīzi jānosaka, kā ievieš atbrīvojumus no nodokļiem noteiktām eksporta darbībām vai līdzvērtīgām darbībām; tā kā tāpēc ir jāpielāgo citas attiecīgās direktīvas;

tā kā ir jāprecizē nodokļu uzlikšanas vietas definīcija dažām darbībām, ko veic kuģos, lidmašīnās vai vilcienos, kas pārvadā pasažierus Kopienas iekšienē;

⁽¹⁾ OV C 337, 21.12.1992.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 1992. gada 24. novembrī (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV L 376, 31.12.1991., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 192, 24.7.1985., 20. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/237/EEK (OV L 133, 24.5.1990., 91. lpp.).

tā kā pagaidu pasākumi nodokļu uzlikšanai tirdzniecībā starp dalībvalstīm ir jāpapildina, lai ņemtu vērā gan Kopienas noteikumus par akcīzes nodokli, gan vajadzību padarīt skaidrākus un vienkāršākus sīki izstrādātos noteikumus nodokļu piemērošanai noteiktām darbībām, ko dalībvalstis savstarpēji veiks no 1993. gada 1. janvāra;

tā kā Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīva 92/12/EEK par vispārīgo kārtību attiecībā uz akcīzes precēm un par šo preču glabāšanu, pārvadāšanu un pārraudzību ⁽¹⁾ nosaka īpašas procedūras un pienākumus attiecībā uz deklarēšanu, nosūtot šādus ražojumus uz citu dalībvalsti; tā kā tādēļ dažām šo ražojumu piegādēm un iegādēm Kopienas iekšienē nodokļu piemērošanas metodes var vienkāršot, kas ir izdevīgi gan personām, kam jāmaksā nodoklis, gan kompetentām pārvaldēm;

tā kā jānosaka, uz ko attieksies Direktīvas 77/388/EEK ⁽²⁾ 28.c pantā minētie atbrīvojumi no nodokļiem; tā kā ir arī jāpapildina noteikumi par nodokļu iekasēšanu un metodēm, kā dažām Kopienas iekšējām darbībām noteikt summu, kurai uzliek nodokļus;

tā kā ar Kopienas iekšējo tirdzniecību saistītām iekšējā tirgus darbībām, kurām uzliek nodokli un kuras Direktīvas 77/388/EEK 28.l pantā noteiktajā laikā nodokļa maksātāji, kas nav reģistrēti dalībvalstī, veic ar precēm, uz kurām attiecas minētās direktīvas 28.b panta A daļas 1. punkts, ir jāveic vienkāršošanas pasākumi, kas garantē vienādu režīmu visās dalībvalstīs; tā kā, lai to panāktu, sakarā ar šādām darbībām ir jānosaka noteikumi, kas attiecas uz nodokļu uzlikšanas sistēmu un personām, kam ir nodokļu saistības;

tā kā lai ņemtu vērā noteikumus, kas attiecas uz personām, kurām jāmaksā nodokļi iekšējā tirgū, un lai izvairītos no dažām nodokļu nemaksāšanas un apiešanas formām, ir jāprecizē Kopienas noteikumi, kas saistīti ar nodokļu atmaksāšanu nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti valstī, kurā jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis, kas minēts Direktīvas 77/388/EEK 17. panta 3. punktā, kas grozīts ar minētās direktīvas 28.f pantu;

tā kā nodokļu atcelšana importam un nodokļu atvieglojumu atcelšana eksportam tirdzniecībā starp dalībvalstīm no 1993. gada 1. janvāra rada vajadzību pēc pagaidu pasākumiem, lai nodrošinātu pievienotās vērtības nodokļu sistēmas neitralitāti un izvairītos no dubultās nodokļu uzlikšanas vai nodokļu neuzlikšanas;

tā kā tādēļ ir jānosaka īpaši noteikumi gadījumiem, kad Kopienas procedūra, kas sāka pirms 1993. gada 1. janvāra sakarā ar tādu preču piegādi, kuras pirms šā datuma nodokļu maksātājs, kas attiecīgi darbojies, nosūtījis vai transportējis uz citu dalībvalsti, nav pabeigta līdz 1992. gada 31. decembrim;

tā kā tādi noteikumi būtu jāpiemēro arī darbībām, kam uzliek nodokļus un kas veiktas pirms 1993. gada 1. janvāra, un uz ko ir attiecināti īpaši atbrīvojumi no nodokļiem, kuru dēļ ir novilcināta nodokļu uzlikšanas iespēja;

tā kā ir arī jānosaka īpaši pasākumi attiecībā uz transportlīdzekļiem, kurus uz laiku importējot no citas dalībvalsts, ir gūts labums no nodokļu atbrīvojuma, piemērojot valsts pasākumus, jo šie transportlīdzekļi nav iegādāti vai importēti saskaņā ar dalībvalsts vispārējiem nodokļu nosacījumiem;

tā kā šo pagaidu pasākumu piemērošana gan tirdzniecībā starp dalībvalstīm, gan darbībās ar trešām teritorijām ir priekšnoteikums, lai papildinātu to darbību definīciju, kurām no 1993. gada 1. janvāra paredzēts uzlikt nodokļus, un lai precizētu nodokļu uzlikšanas vietas, nodokļu uzlikšanas iespējas un nodokļu iekasējamības jēdzienus šādos gadījumos;

tā kā pašreizējā ekonomiskā stāvokļa dēļ Spānijas Karaliste un Itālijas Republika ir lūgušas kā pagaidu pasākumu piemērot noteikumus, kas pieļauj atkāpes no tūlītējas atskaitīšanas principa, kas noteikts Direktīvas 77/388/EEK 18. panta 2. punkta pirmajā daļā; tā kā šāda atļauja būtu jādod uz divu gadu termiņu, ko nedrīkst pagarināt;

tā kā šī direktīva paredz vispārējus noteikumus dažu Kopienas iekšējo darbību vienkāršošanai; tā kā vairākos gadījumos tieši dalībvalstīm ir jāreglamentē šo noteikumu īstenošana; tā kā dažas dalībvalstis nespēs noteiktā laikā pabeigt likumdošanas procedūru, kas vajadzīga, lai pielāgotu savus pievienotās vērtības nodokļu likumus; tā kā tādēļ šīs direktīvas īstenošanai būtu jādod papildlaiks; tā kā šim mērķim pietiek ar, ilgākais, divpadsmit mēnešiem;

⁽¹⁾ OV L 76, 23.3.1992., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīva grozīta ar Direktīvu 92/77/EEK (OV L 316, 31.10.1992., 1. lpp.).

tā kā attiecīgi ir jāgroza Direktīva 77/388/EEK,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Direktīvu 77/388/EEK groza šādi:

1. Direktīvas 3. panta 4. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“4. Atkāpjoties no 1. punkta, ņemot vērā konvencijas un līgumus, ko tās noslēgušas attiecīgi ar Francijas Republiku un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, Monako Firstiste un Menas sala, piemērojot šo direktīvu, netiek uzskatītas par trešām teritorijām.

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka darījumus:

— kas sākušies Monako Firstistē vai tai paredzēti, uzskatītu par darījumiem, kas sākušies Francijas Republikā vai tai paredzēti,

— kas sākušies Menas salā vai tai paredzēti, uzskatītu par darījumiem, kas sākušies Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē vai tai paredzēti.”

2. Direktīvas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) tādu preču ieviešana Kopienā no trešās teritorijas, uz kurām neattiecas a) apakšpunkts.”

3. Direktīvas 7. panta 3. punktā:

— pirmajā daļā aiz frāzes “16. panta 1. punkta B daļā” pievieno frāzi “a), b), c) un d) apakšpunktā”,

— otro daļu aizstāj ar šādu:

“Tāpat, ja uz precēm, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā, ievēdot Kopienā, attiecas kāda no procedūrām, kas minētas 33.a panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā, importēšanas vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā šo procedūru beidz piemērot.”

4. Direktīvas 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) ja preces piegādā kuģos, lidmašīnās vai vilcienos tajos pasažieru pārvadājumos, kas notiek Kopienā: pasažieru transporta izbraukšanas vietu.

Šā noteikuma piemērošanai:

— “pasažieru pārvadājumi, kas notiek Kopienā” nozīmē tos pārvadājumus, ko veic starp pasažieru transporta izbraukšanas vietu un galamērķi bez apstāšanās trešā teritorijā,

— “pasažieru transporta izbraukšanas vieta” nozīmē pirmo Kopienā paredzēto pasažieru iekāpšanas vietu, kur tas piemērojams, pēc attiecīga ceļa posma ārpus Kopienas,

— “pasažieru transporta galamērķis” nozīmē pēdējo Kopienā paredzēto izkāpšanas vietu pasažieriem, kas transportā iekāpuši Kopienas teritorijā, kur tas piemērojams, pirms attiecīga ceļa posma ārpus Kopienas.

Ja notiek brauciens turp un atpakaļ, atpakaļceļa posmu uzskata par atsevišķu pārvadājumu.

Komisija vēlākais līdz 1993. gada 30. jūnijam iesniedz Padomei ziņojumu, ja vajadzīgs, kopā ar attiecīgiem priekšlikumiem par nodokļu uzlikšanas vietu par patērēšanai piegādātām precēm un sniegtiem pakalpojumiem, ieskaitot restorānu pakalpojumus, kas sniegti pasažieriem kuģos, lidmašīnās vai vilcienos.

Padome, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, līdz 1993. gada 31. decembrim pieņem vienprātīgu lēmumu par Komisijas priekšlikumu.

Dalībvalstis līdz 1993. gada 31. decembrim var atbrīvot vai turpināt atbrīvot no nodokļa tās preces, kas ir piegādātas patērēšanai kuģos, lidmašīnās vai vilcienos un kurām nodokļa uzlikšanas vieta ir noteikta saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem ar tiesībām atskaitīt agrāk samaksāto pievienotās vērtības nodokli.”

5. Direktīvas 11. panta B daļas 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Summa, kurai uzliek nodokli, ir muitas vērtība, ko nosaka saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem; tas attiecas arī uz preču importu, kas minēts 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā.”

6. Direktīvas 12. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) gadījumos, kas paredzēti 10. panta 3. punkta otrajā un trešajā daļā, jāpiemēro tā likme, kas ir spēkā laikā, kad nodoklis kļūst iekasējams.”

7. Direktīvas 12. panta 3. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“3.a) Pievienotās vērtības nodokļa standartlikmi katrā dalībvalstī nosaka procentos no summas, kurai uzliek nodokli, un tā ir vienāda preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai. No 1993. gada 1. janvāra līdz 1996. gada 31. decembrim šī standartlikme nevar būt mazāka par 15 %.

Pamatojoties uz ziņojumu par pagaidu režīma darbību un priekšlikumiem par galīgo režīmu, ko Komisijai jāiesniedz saskaņā ar 28.1 pantu, Padome līdz 1995. gada 31. decembrim vienprātīgi pieņem lēmumu par minimālās likmes lielumu, kas ir jāpiemēro pēc 1996. gada 31. decembra, ņemot vērā standartlikmi.

Dalībvalstis var piemērot arī vienu vai divas samazinātas likmes. Šīs likmes nosaka procentos no summas, kurai jāuzliek nodoklis, tās nevar būt mazākas par 5 %, un tās piemēro tikai to kategoriju precēm un pakalpojumiem, kas norādīti H pielikumā.”

8. Direktīvas 14. panta 1. punktā:

— c) apakšpunktu svīturo,

— d) apakšpunktam pievieno šādu tekstu:

“Šo atbrīvojumu piemēro arī preču importam 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē, uz ko attiektos iepriekš minētais atbrīvojums, ja preces būtu importētas 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.”

9. Direktīvas 15. pantā:

— 2. punktam pievieno šādas daļas:

“Komisija cik drīz vien iespējams iesniedz Padomei priekšlikumus, lai pieņemtu Kopienas fiskālos noteikumus, kuros precizē, uz ko attiecināt un kā praktiski īstenot atbrīvojumu no nodokļa par preču piegādēm mazumtirdzniecībai, preces vedot ceļotāju personīgajā bagāžā. Kamēr šie noteikumi nav stājušies spēkā:

— lai izmantotu atbrīvojumu, ir jāuzrāda faktūras vai cita to aizstājoša dokumenta kopija, ko vizējusi muitas iestāde vietā, kur preces ir izvestas no Kopienas,

— dalībvalstis var noteikt ierobežojumus šā atbrīvojuma piemērošanai, var nepiešķirt atbrīvojumu par piegādēm ceļotājiem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta vai parastā apmešanās vieta atrodas Kopienā, un var attiecināt atbrīvojumu uz saviem rezidentiem.

Panta otrās daļas piemērošanas nolūkā “pastāvīgā dzīvesvieta vai parastā apmešanās vieta” ir vieta, kas kā tāda ierakstīta pasē, personas apliecībā vai, ja to nav, citos personas dokumentos, ko dalībvalsts, kuras teritorijā notiek piegāde, atzīst par derīgiem.”

— 3. punktā vārdus “reģistrēts trešā valstī” aizstāj ar “nav reģistrēts valsts teritorijā”,

— 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija pēc iespējas drīz iesniedz Padomei priekšlikumus, lai pieņemtu Kopienas fiskālos noteikumus, kuros precizē, uz ko attiecināt un kā praktiski īstenot šo atbrīvojumu un 5. līdz 9. punktā paredzētos atbrīvojumus. Kamēr šie noteikumi nav stājušies spēkā, dalībvalstis var ierobežot šajā punktā minētā atbrīvojuma piemērošanu.”

— 10. punkta otrajā daļā vārdus “nosacījumiem un ierobežojumiem” aizstāj ar “ierobežojumiem”,

— 10. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja preces nav nosūtītas vai transportētas ārā no valsts un ja sniedz pakalpojumus, atbrīvojumu var piešķirt kā nodokļa atmaksāšanu.”

— 13. punktu aizstāj ar šādu:

“13. Pakalpojumu sniegšana, ieskaitot transporta pakalpojumus un palīgdarbības, bet neskaitot to pakalpojumu sniegšanu, kuri atbrīvoti saskaņā ar 13. pantu, ja tā ir tieši saistīta ar preču eksportu vai importu, uz ko attiecas 7. panta 3. punkta vai 16. panta 1. punkta A daļas noteikumi;”

10. Direktīvas 28.a pantā:

— 1. punkta a) apakšpunkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Atkāpjoties no pirmās daļas, uz Kopienas iekšējām preču iegādēm, ko saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunkta nosacījumiem veicis nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, pievienotās vērtības nodokli neattiecinā.”

— 1. punktam pievieno šādu jaunu apakšpunktu:

“c) Kopienas iekšējās akcīzes preču iegādes, kuras par atlīdzību valsts teritorijā veic nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kura nav nodokļa maksātāja, kam ir tiesības uz a) apakšpunkta otrajā daļā minēto izņēmumu un kam valsts teritorijā akcīzes nodoklis kļūst iekasējams atbilstīgi Direktīvai 92/12/EEK ⁽¹⁾.

(¹) OV L 76, 23.3.1992., 1. lpp.”

— pantā iekļauj šādu punktu:

“1. a. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā daļā noteikto izņēmumu attiecinā uz:

a) Kopienas iekšējām preču iegādēm, kuru piegādes valsts teritorijā būtu jāatbrīvo no nodokļa saskaņā ar 15. panta 4. līdz 10. punktu;

- b) Kopienas iekšējām preču iegādēm, kas nav a) apakšpunktā minētās iegādes un ko veic:

- nodokļa maksātājs ar tiesībām uz 25. pantā izklāstīto vienotas likmes sistēmu savam lauksaimniecības, mežsaimniecības vai zivsaimniecības uzņēmumam, nodokļa maksātājs, kas veic tikai tādas preču piegādes vai sniedz pakalpojumus, par kuriem pievienotās vērtības nodoklis nav atskaitāms, vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja,
- par kopējo summu, kas kārtējā kalendāra gadā nav lielāka par ierobežojumu, ko nosaka dalībvalstis, bet kas nevar būt mazāks par ECU 10 000 ekvivalentu valsts valūtā,

un

- ar noteikumu, ka Kopienas iekšējo preču iegāžu kopējā summa iepriekšējā kalendāra gadā nav pārsniegusi otrajā ievilkumā noteikto ierobežojumu.

Ierobežojums, ko izmanto kā standartu iepriekš minēto noteikumu piemērošanai, sastāv no kopējās summas bez pievienotās vērtības nodokļa, kas jāmaksā vai ir samaksāts dalībvalstī, no kuras preces tiek nosūtītas vai transportētas, par Kopienas iekšējām tādu preču iegādēm, kas nav jauni transportlīdzekļi vai akcīzes preces.”

- 5. punkta b) apakšpunktam pievieno šādu daļu:

“Tomēr, ja kāds no nosacījumiem, kas attiecas uz iepriekš minētajām priekšrocībām, vairs nav spēkā, preces uzskata par pārvietotām uz galamērķi citā dalībvalstī. Šajā gadījumā pārvietošana ir izdarīta brīdī, kad nosacījumi vairs nav spēkā.”

- 6. punktam pievieno šādu daļu:

“Par Kopienas iekšējo preču iegādi, kas veikta par atlīdzību, uzskata arī:— tādu preču piešķiršanu kādas Ziemeļatlantijas Līguma dalībvalsts bruņoto spēku vai to civilā personāla vajadzībām, kuras tie nav iegādājušies saskaņā ar vispārējiem noteikumiem, kas regulē nodokļu uzlikšanu kādas dalībvalsts iekšējā tirgū, ja uz šo preču importu nevar attiecināt atbrīvojumu, kas noteikts 14. panta 1. punkta g) apakšpunktā.”

11. Direktīvas 28.b panta A daļas 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Panta pirmās daļas piemērošanas nolūkā uzskata, ka Kopienas iekšējās preču iegādes uzskata par tādām, kam uzliek nodokli saskaņā ar 1. punktu, ja ir spēkā šādi nosacījumi:

- iegādātājs apstiprina, ka viņš šo Kopienas iekšējo preču iegādi ir veicis vēlākas piegādes vajadzībām, ko veic 1. punktā noteiktajā dalībvalstī un kurā saņēmējs ir persona, kam ir nodokļu saistības saskaņā ar 28.c panta E daļas 3. punktu,
- iegādātājs ir izpildījis deklarēšanas pienākumu, kas noteikts 22. panta 6. punkta b) apakšpunktā.”

12. Direktīvas 28.c panta A daļā:

- c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) tādu akcīzes preču piegādes, ko pircējam nosūtījis vai transportējis pārdevējs, pircējs vai kāds viņa vārdā ārpus 3. pantā noteiktās teritorijas, bet Kopienas iekšienē, kas veiktas nodokļa maksātājiem vai juridiskām personām, kuras nav nodokļa maksātājas, uz ko attiecas 28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā daļā paredzētais izņēmums, ja preču nosūtīšanu vai transportēšanu veic saskaņā ar Direktīvas 92/12/EEK 7. panta 4. un 5. punktu vai 16. pantu.

Šo atbrīvojumu nepiemēro akcīzes preču piegādēm, ko veic nodokļa maksātāji, kas izmanto 24. pantā noteikto atbrīvojumu no nodokļa;”

- pantam pievieno šādu apakšpunktu:

“d) preču piegādes 28.a panta 5. punkta b) apakšpunkta nozīmē, uz kurām attiecas iepriekš minētie atbrīvojumi, ja tās veiktas cita nodokļa maksātāja vārdā.”

13. Direktīvas 28.c panta E daļu aizstāj ar šādu:

“E. Citi atbrīvojumi

1. Direktīvas 16. pantam pievieno šādu punktu:

“1.a. Ja dalībvalstis izmanto 1. punktā paredzētās izvēles tiesības, tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka uz Kopienas iekšējām preču iegādēm, uz ko paredzēts attiecināt kādu no režīmiem vai apstākļiem, kas minēti 16. panta 1. punkta B daļā, attiecinātos pašus noteikumus, ko attiecinā uz preču piegādēm, kuras veic valsts teritorijā saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem.”

2. Direktīvas 16. panta 2. punktā:

— pēc vārdiem “var pēc izvēles piešķirt atbrīvojumu” pievieno “Kopienas iekšējām preču iegādēm, ko veic nodokļu maksātājs un” un pēc vārdiem “tās izvest” pievieno “ārpus Kopienas”,

— punktam pievieno šādas daļas:

“Ja dalībvalstis izmanto šīs izvēles tiesības, tās pēc apspriedes, kas noteikta 29. pantā, attiecina šo atbrīvojumu uz Kopienas iekšējām preču iegādēm, ko veic nodokļa maksātājs, uz importu un preču piegādi nodokļa maksātājam, kas gatavojas tās piegādāt neapstrādātas vai apstrādātas saskaņā ar 28.c panta A daļas nosacījumiem, kā arī uz pakalpojumu sniegšanu, kas saistīti ar šādām piegādēm, līdz maksimālai vērtībai, kas ir vienāda ar viņa preču piegāžu vērtību, kas veiktas saskaņā ar 28.c panta A daļas nosacījumiem iepriekšējos divpadsmit mēnešos.

Dalībvalstis var noteikt darījumu kopējo maksimālo vērtību, ko tās atbrīvo no nodokļa saskaņā ar pirmo un otro daļu.”

3. Dalībvalstis veic īpašus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka pievienotās vērtības nodokli neiekasē par Kopienas iekšējām preču iegādēm, ko tās teritorijā veic 28.b panta A daļas 1. punkta nozīmē, ja ir spēkā šādi nosacījumi:

— preču iegādi Kopienas iekšienē veic nodokļu maksātājs, kurš nav reģistrēts valsts teritorijā, bet kurš ir identificēts pievienotās vērtības nodoklim citā dalībvalstī,

— preču iegādi Kopienas iekšienē turpmākas preču piegādes nolūkā veic nodokļa maksātājs valsts teritorijā,

— preces, ko šādi iegādājies minētais nodokļa maksātājs, tiek tieši nosūtītas vai transportētas no dalībvalsts, kas nav tā dalībvalsts, kurā šis nodokļa maksātājs ir identificēts pievienotās vērtības nodoklim, un ir paredzētas personai, kurai viņš vēlāk tās piegādā,

— persona, kurai vēlāk preces piegādā, ir nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kura nav nodokļa maksātāja, kas pievienotās vērtības nodoklim ir identificēta valsts teritorijā,

— persona, kurai vēlāk preces piegādā, saskaņā ar 21. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir persona, kurai ir jāmaksā

nodoklis par piegādēm, ko veicis nodokļa maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā.”

14. Direktīvas 28.d panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Atkāpjoties no 2. punkta, nodoklis kļūst iekasējams pēc tam, kad izdota faktūra vai cits dokuments, kas aizstāj faktūru, kā noteikts 22. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmajā daļā, ja šī faktūra vai cits dokuments ir izdots personai, kas iegādājusies preces, pirms tā mēneša piecpadsmitās dienas, kas seko mēnesim, kura laikā radusies nodokļa uzlikšanas iespēja.”

15. Direktīvas 28.d panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Tomēr nodoklis kļūst iekasējams pēc tam, kad izdota 22. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētā faktūra vai cits dokuments, kas aizstāj faktūru, ja šīs faktūra vai cits dokuments ir izdots pirms tā mēneša piecpadsmitās dienas, kas seko mēnesim, kura laikā ir radusies nodokļa uzlikšanas iespēja.”

16. Direktīvas 28.e panta 1. punktā:

— pirmajā daļā otro teikumu aizstāj ar šādu:

“Konkrēti, veicot Kopienas iekšējās preču iegādes, kas minētas 28.a panta 6. punktā, summu, kurai uzliek nodokli, nosaka saskaņā ar 11. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunktu un 2. un 3. punktu”

— otrajā daļā pievieno šādu teikumu:

“Ja pēc tam, kad ir veikta Kopienas iekšējā preču iegāde, pircējam atmaksā akcīzes nodokli, kas samaksāts dalībvalstī, no kuras preces ir nosūtītas vai transportētas, summu, kurai uzliek nodokli, attiecīgi samazina dalībvalstī, kurā ir notikusi Kopienas iekšējā preču iegāde.”

17. Direktīvas 28.e pantā 2. un 3. punkts kļūst par 3. un 4. punktu, un iekļauj šādu jaunu 2. punktu:

“2. Preču piegādēm, kas minētas 28.c panta A daļas d) apakšpunktā, summu, kurai uzliek nodokli, nosaka saskaņā ar 11. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunktu un 2. un 3. punktu.”

18. Direktīvas 28.f pantā:

— 17. panta 3. punkta b) apakšpunktā frāzi “28.c panta A daļu” aizstāj ar frāzi “28.c panta A un C daļu”,

— 17. panta 4. punktam pievieno šādu daļu:

“Iepriekšminēto noteikumu piemērošanas nolūkā:

- a) nodokļa maksātājus, kas norādīti Direktīvas 79/1072/EEK 1. pantā, minētās direktīvas piemērošanas nolūkā arī uzskata par nodokļa maksātājiem, kas nav reģistrēti valstī, ja šis valsts teritorijā viņi tikai veikuši preču piegādes vai snieguši pakalpojumus personai, kurai jāmaksā nodoklis saskaņā ar 21. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
- b) nodokļa maksātājus, kas norādīti Direktīvas 86/560/EEK 1. pantā, minētās direktīvas piemērošanas nolūkā arī uzskata par nodokļa maksātājiem, kas nav reģistrēti Kopienā, ja valsts teritorijā viņi tikai veikuši preču piegādes vai snieguši pakalpojumus personai, kurai jāmaksā nodoklis saskaņā ar 21. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
- c) Direktīvas 79/1072/EEK un 86/560/EEK nepiemēro preču piegādēm, kurām ir vai var būt piešķirts atbrīvojums no nodokļa saskaņā ar 28.c panta A daļu, ja piegādātās preces ir nosūtījis vai transportējis pircējs vai tas darīts uz viņa rēķina.”

19. Direktīvas 28.g pantā:

— 21. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

- “a) nodokļa maksātājs, kas veic preču piegādi vai sniedz pakalpojumus, par kuriem uzliek nodokli, izņemot kādu no piegādēm vai pakalpojumiem, kas minēti b) apakšpunktā.

Ja preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, par kuru uzliek nodokli, veic nodokļa maksātājs, kas reģistrēts ārzemēs, dalībvalstis var pieņemt noteikumus, saskaņā ar kuriem nodoklis ir jāmaksā citai personai. Cita starpā, par šo citu personu var iecelt nodokļu pārstāvi vai personu, kurai veic preču piegādes vai sniedz pakalpojumus, par kuriem uzliek nodokli.

Tomēr personai, kurai ir piegādātas preces, nodoklis ir jāmaksā, ja ir spēkā šādi nosacījumi:

- darbība, par kuru uzliek nodokli, ir preču piegāde, kas atbilst 28.c panta E daļas 3. punkta nosacījumiem,
- persona, kurai piegādā preces, ir cits nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kura nav nodokļa maksātāja, kas pievienotās vērtības nodoklim identificēta valsts teritorijā,
- faktūra, ko izsniedzis nodokļa maksātājs, kurš nav reģistrēts valsts teritorijā, atbilst 22. panta 3. punktam.

Dalībvalstis tomēr var paredzēt atkāpi no šā pienākuma, ja nodokļa maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā, šajā valstī ir pilnvarojis nodokļu pārstāvi.

Dalībvalstis var paredzēt, ka par nodokļa samaksu ir solidāri atbildīgs kāds cits, kas nav nodokļa maksātājs;”

— 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

- “b) personas, kurām sniedz 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētos pakalpojumus, vai valsts teritorijā pievienotās vērtības nodoklim identificētas personas, kurām sniedz 28.b panta C, D vai E daļā minētos pakalpojumus, ja pakalpojumus sniedz nodokļa maksātājs, kas reģistrēts ārzemēs; tomēr dalībvalstis var prasīt, lai pakalpojumu sniedzējs būtu solidāri atbildīgs par nodokļa samaksu;”

20. Direktīvas 28.h pantā:

- 22. panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā pēc frāzes “saskaņā ar 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu” pievieno frāzi “un izņemot preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu personai, kas ir persona ar nodokļu saistībām atbilstīgi ar 21. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajai daļai”,

- 22. panta 1. punkta c) apakšpunktā aiz otrā ievilkuma iekļauj šādu ievilkumu:

“— ikviens nodokļa maksātājs, kas valsts teritorijā veic Kopienas iekšējās preču iegādes savām darbībām, kas attiecas uz 4. panta 2. punktā noteikto ārzemēs veikto saimniecisko darbību,”

- 22. panta 3. punkta b) apakšpunktam pievieno šādu ievilkumu:

“— ja piemēro 28.c panta E daļas 3. punkta noteikumus, skaidra atsauce uz šo noteikumu, kā arī nodokļa maksātāja identifikācijas numurs pievienotās vērtības nodoklim, ar kuru viņš ir veicis Kopienas iekšējo preču iegādi un vēlāku piegādi, un numurs, ar kuru persona, kurai preces piegādātas vai sniegti pakalpojumi, ir identificēta pievienotās vērtības nodoklim.”

- 22. panta 4. punkta c) apakšpunkta otro ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— no otras puses, kopējā vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa 28.a panta 1. un 6. punktā minētajām Kopienas iekšējām preču iegādēm, kuras veiktas valsts teritorijā un par kurām nodoklis ir kļuvis iekasējams.”

Pievieno arī šādu tekstu: “kopējā vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa preču piegādēm, kas minētas 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrajā teikumā un

28.b panta B daļas 1. punktā, kas veiktas valsts teritorijā, kurā pārskata periodā nodoklis kļuvis iekasējams, ja preču sūtījuma vai transporta nosūtīšanas vieta atrodas citas dalībvalsts teritorijā un kopējā summa bez pievienotās vērtības nodokļa preču piegādēm, kas veiktas tās valsts teritorijā, kurā nodokļa maksātājs ir persona, kam ir nodokļu saistības saskaņā ar 28.c panta E daļas 3. punktu, un saskaņā ar ko nodoklis ir bijis jāsāk maksāt laikā, uz kuru attiecas deklarācija.”,

— 22. panta 6. punkta b) apakšpunkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“b) Katrs nodokļa maksātājs, kas identificēts pievienotās vērtības nodoklim, iesniedz arī kopsavilkuma paziņojumu par pievienotās vērtības nodoklim identificētiem pircējiem, kuriem viņš ir piegādājis preces saskaņā ar 28.c panta A daļas a) un d) apakšpunkta nosacījumiem, un par pievienotās vērtības nodoklim identificētiem kravas saņēmējiem saistībā ar piektajā un sestajā daļā minētajiem darījumiem.”,

— 22. panta 6. punkta b) apakšpunkta trešās daļas pirmajā ievilkumā frāzi “28.c panta A daļā” aizstāj ar frāzi “28.c panta A daļas a) apakšpunktā”,

— 22. panta 6. punkta b) apakšpunkta ceturtnās daļas pirmajā ievilkumā frāzi “28.c panta A daļas c) apakšpunktā” aizstāj ar frāzi “28.c panta A daļas d) apakšpunktā” un frāzi “piegādāto preču vērtība, kas noteikta saskaņā ar 28.e panta 1. punktu” aizstāj ar frāzi “piegāžu kopējā vērtība, kas noteikta saskaņā ar 28.e panta 2. punktu.”,

— 22. panta 6. punkta b) apakšpunktam pievieno šādu daļu:

“Gadījumos, kas izklāstīti 28.b panta A daļas 2. punkta trešajā daļā, nodokļa maksātājs, kas identificēts pievienotās vērtības nodoklim valsts teritorijā, kopsavilkuma paziņojumā skaidri norāda:

— numuru, ar kuru viņš ir identificēts pievienotās vērtības nodoklim valsts teritorijā un saskaņā ar kuru viņš ir veicis Kopienas iekšējās preču iegādes un vēlākas piegādes,

— numuru, ar kuru preču sūtījuma vai transporta galamērķa dalībvalsts teritorijā ir identificēts nodokļa maksātāja piegādātās kravas saņēmējs,

— un par katru kravas saņēmēju — kopējo summu bez pievienotās vērtības nodokļa par piegādēm, ko nodokļa maksātājs veicis preču sūtījuma vai transporta galamērķa dalībvalsts teritorijā. Šīs summas uzrāda par kalendāra gada ceturksni, kura laikā nodoklis kļuvis iekasējams.”,

— 22. panta 11. punkta sākumā iekļauj šādu tekstu: “11. Kopienas iekšējās akcīzes preču iegādēs saskaņā ar 28.a panta 1. punkta c) apakšpunktu, kā arī”,

21. Direktīvas 28.i pantu aizstāj ar šādu:

“28.i pants

Īpašs režīms maziem uzņēmumiem,

24. panta 3. punktam pievieno šādu daļu:

“Uz jaunu transportlīdzekļu piegādēm, ko veic saskaņā ar 28.c panta A daļas noteikumiem, kā arī preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, ko veic nodokļa maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā, noteikti neattiecinā 2. punktā noteikto atbrīvojumu no nodokļa.”,

22. Pievieno šādu pantu:

“28.n pants

Pagaidu pasākumi

1. Ja preces:

— ir ievestas valsts teritorijā 3. panta nozīmē pirms 1993. gada 1. janvāra,

un

— ievēdot šīs valsts teritorijā, uz tām attiecas kāds no režīmiem, kas minēti 14. panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā vai 16. panta 1. punkta A daļā,

un

— līdz 1993. gada 1. janvārim uz tām nav beidzis attiekties šis režīms, tad noteikumus, kas ir spēkā laikā, kad uz precēm ir attiecināts šis režīms, turpina piemērot, kā paredzēts šajos noteikumos, kamēr uz precēm turpina attiekties šis režīms.

2. Par preču importu 7. panta 1. punkta nozīmē uzskata:

- a) preču izņemšanu, ieskaitot nelikumīgu, no 14. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā režīma, kurš uz tām attiecas līdz 1993. gada 1. janvārim saskaņā ar 1. punkta nosacījumiem;
- b) preču izņemšanu, ieskaitot nelikumīgu, no 16. panta 1. punkta A daļā minētā režīma, kurš uz tām attiecas līdz 1993. gada 1. janvārim saskaņā ar 1. punkta nosacījumiem;
- c) Kopienas iekšējo tranzīta darbību beigšanu, kas sāktas Kopienā pirms 1993. gada 1. janvāra nolūkā piegādāt preces par atlīdzību, ko pirms 1993. gada 1. janvāra Kopienā veicis nodokļa maksātājs, kas attiecīgi darbojies;
- d) ārējo tranzīta darbību beigšanu, kas sāktas pirms 1993. gada 1. janvāra;
- e) jebkuru nelikumību vai pārkāpumu, kas izdarīts ārējas tranzīta darbības laikā, kas sāka saskaņā ar c) apakšpunkta nosacījumiem, vai jebkuru Kopienas ārējā tranzīta darbību, kas minēta d) apakšpunktā;
- f) tādu preču izmantošanu valstī, ko veic nodokļa maksātājs vai persona, kas nav nodokļa maksātāja, kuras tam pirms 1993. gada 1. janvāra piegādātas citā dalībvalstī, ja ir spēkā šādi nosacījumi:

— šo preču piegādei ir bijis vai varētu būt piešķirts atbrīvojums no nodokļa, ievērojot 15. panta 1. un 2. punktu,

— preces nav importētas valstī pirms 1993. gada 1. janvāra.

Frāze "Kopienas iekšējā tranzīta darbība" c) apakšpunkta piemērošanas nolūkā nozīmē preču sūtīšanu vai transportēšanu, uz ko attiecas Kopienas iekšējā tranzīta režīms, T2L dokuments vai Kopienas iekšējo pārvadājumu karnete, vai preču sūtīšanu pa pastu.

3. Gadījumos, kas minēti 2. punkta a) līdz e) apakšpunktā, importēšanas vieta 7. panta 2. punkta nozīmē ir dalībvalsts,

kuras teritorijā uz precēm beidz attiekties režīms, kas uz tām attiecas līdz 1993. gada 1. janvārim.

4. Atkāpjoties no 10. panta 3. punkta, preču importēšana šā panta 2. punkta nozīmē beidzas, nerodoties nodokļu iekasēšanas iespējai, ja:

a) importētās preces nosūta vai transportē ārpus Kopienas 3. panta nozīmē;

vai

b) importētās preces 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē nav transportlīdzekļi, un tās nosūta vai transportē uz dalībvalsti, no kuras tās ir eksportētas, un personai, kas tās ir eksportējusi;

vai

c) importētās preces 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē ir transportlīdzekļi, kas ir iegādāti vai importēti pirms 1993. gada 1. janvāra saskaņā ar vispārējiem nodokļu uzlikšanas nosacījumiem, kuri ir spēkā dalībvalsts tirgū 3. panta nozīmē, un/vai eksportēšanas dēļ uz tiem neatliecina atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa vai tā atmaksāšanu.

Šo nosacījumu uzskata par ievērotu, ja transportlīdzekļa pirmā lietošanas diena ir bijusi pirms 1985. gada 1. janvāra vai nodokļa summa, kas jāmaksā par importēšanu, ir niecīga."

23. Direktīvas 33.a panta 1.un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Uz 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajām precēm, kuras ievēd Kopienā no teritorijas, kas ir daļa no Kopienas muitas teritorijas, bet ko šīs direktīvas piemērošanas nolūkā uzskata par trešo teritoriju, attiecas šādi noteikumi:

a) formalitātes, kas attiecas uz šādu preču ieviešanu Kopienā, ir tādas pašas, kādas noteiktas spēkā esošajos Kopienas muitas noteikumos par preču importu Kopienas muitas teritorijā;

b) ja šo preču sūtījuma vai transporta pienākšanas vieta atrodas ārpus dalībvalsts, kur tās ievēd Kopienā, tad to aprīte Kopienā notiek saskaņā ar Kopienas iekšējā tranzīta procedūru, kas izklāstīta spēkā esošajos Kopienas muitas noteikumos, ciktāl/ja par precēm, ievēdot Kopienā, ir iesniegta deklarācija, kurā uz tām attiecināts šis režīms;

- c) ja laikā, kad preces nonāk Kopienā, uz tām attiecas apstākļi, kuros, ja tās būtu importētas 7. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē, uz tām attiektos priekšrocības, kas paredzētas kādā no 16. panta 1. punkta B daļas a), b), c) un d) apakšpunktā minētajiem režīmiem vai saskaņā ar pagaidu režīmu par pilnīgu atbrīvošanu no ievad muitas nodokļiem, dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu to, ka preces var palikt Kopienā saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi noteikti, lai piemērotu šādu režīmu.

2. Uz precēm, kas nav minētas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā un ko sūta vai transportē no dalībvalsts uz ceļa mērķi teritorijā, kas ir daļa no Kopienas muitas teritorijas, bet ko šīs direktīvas piemērošanas nolūkā uzskata par trešo teritoriju, attiecas šādi noteikumi:

- a) formalitātes, kas attiecas uz šo preču eksportu ārpus Kopienas teritorijas, ir tādas pašas, kā spēkā esošajos Kopienas muitas noteikumos attiecībā uz preču eksportu ārpus Kopienas muitas teritorijas;
- b) attiecībā uz precēm, ko uz laiku eksportē ārpus Kopienas, lai ievestu atpakaļ, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka, ievadot atpakaļ Kopienā, šīm precēm piemēro tāds pašus noteikumus kā tad, ja tās būtu uz laiku izvestas ārpus Kopienas muitas teritorijas."

24. Direktīva 85/362/EEK ⁽¹⁾ pārstāj būt spēkā 1992. gada 31. decembrī.

25. Direktīvas 69/169/EEK ⁽²⁾ 6. pantu atceļ 1993. gada 1. janvārī.

2. pants

1. No 1993. gada 1. janvāra un uz divu gadu termiņu, ko nevar pagarināt, Spānijas Karalistei un Itālijas Republikai atļauj piemērot noteikumus, kas neatbilst tūlītējas atskaitīšanas principam, kas paredzēts 18. panta 2. punkta pirmajā daļā. Šie noteikumi nevar vairāk par vienu mēnesi atlikt termiņu, kad saskaņā ar 18. panta 1. punktu vajadzības gadījumā drīkst izmantot atskaitīšanas tiesības.

Tomēr attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kas iesniedz 22. panta 4. punktā paredzētos pārskatus gada ceturkšņu taksācijas periodiem, Spānijas Karalistei un Itālijas Republikai atļauj noteikt, ka atskaitīšanas tiesības, kas radušās un ko saskaņā ar 18. panta 1. punktu varētu izmantot attiecīgajā gada ceturksnī, nevar īstenot līdz nākamam ceturksnim. Šo noteikumu piemēro tikai tad,

ja Spānijas Karaliste vai Itālijas Republika šādiem nodokļa maksātājiem dod izvēles tiesības attiecībā uz ikmēneša pārskatu iesniegšanu.

2. Atkāpjoties no 15. panta 10. punkta trešās daļas, Portugāles Republikai, Francijas Republikai, Nīderlandes Karalistei un Vācijas Federālajai Republikai attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti pēc 1992. gada 31. decembra, ir atļauts atcelt atmaksāšanas procedūru, ja to aizliedz šī direktīva, vēlākais līdz 1993. gada 1. oktobrim.

3. pants

Padome ar vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma līdz 1993. gada 30. jūnijam pieņem sīki izstrādātus noteikumus nodokļa uzlikšanai savstarpēji saistītiem darījumiem starp nodokļa maksātājiem, lai šādi noteikumi varētu stāties spēkā 1994. gada 1. janvārī.

4. pants

1. Dalībvalstis savas pašreizējās pievienotās vērtības nodokļa sistēmas pielāgo šai direktīvai.

Tās pieņem vajadzīgos normatīvos un administratīvos aktus, lai viņu pielāgotās sistēmas stātos spēkā 1993. gada 1. janvārī.

Dalībvalstis tomēr var paredzēt, ka informācijai, kas attiecas uz 22. panta 6. punkta b) apakšpunkta pēdējā daļā minētajiem darījumiem, par kuriem nodoklis kļūst iekasējams 1993. gada pirmajos trijos kalendāra mēnešos, ir jāparādās vēlākais tajā kopsavilkuma paziņojumā par 1993. gada otro kalendāra ceturksni.

2. Atkāpjoties no 1. punkta otrās daļas, dalībvalstīm ir atļauts pieņemt vajadzīgos normatīvos un administratīvos aktus, lai vēlākais līdz 1994. gada 1. janvārim īstenotu noteikumus, kas izklāstīti šādos 1. panta punktos:

- 11. punktā,
- 13. punktā, ciktāl tas attiecas uz 28.c panta E daļas 3. punktu;
- 19. punktā, ciktāl tas attiecas uz 21. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo daļu,
- 20. punktā, ciktāl tas attiecas uz pienākumiem, kas saistīti ar iepriekšējos ievilkumos noteiktajiem darījumiem.

Dalībvalstis, kas 1993. gada 1. janvārī piemēro pasākumus, kuri ir līdzvērtīgi iepriekšminētiem pasākumiem, pieņem vajadzīgos tiesību aktus, lai nodrošinātu to, ka principus, kas izklāstīti 22. panta 6. punktā un pašreizējos Kopienas noteikumos par administratīvu sadarbību netiešo nodokļu uzlikšanā, noteikti ievēro no 1993. gada 1. janvāra.

⁽¹⁾ OV L 192, 24.7.1985., 20. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 90/237/EEK (OV L 133, 24.5.1990., 91. lpp.).

⁽²⁾ OV L 133, 4.6.1969., 6. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/680/EEK (OV L 376, 31.12.1991., 1. lpp.).

3. Atkāpjoties no 1. punkta otrās daļas, Vācijas Federatīvajai Republikai ir atļauts pieņemt vajadzīgos normatīvos un administratīvos aktus, lai vēlākais līdz 1993. gada 1. oktobrim īstenotu 1. panta 10. punkta noteikumus attiecībā uz 28.a panta 1.a punkta a) apakšpunktu.

4. Dalībvalstis informē Komisiju par tiesību aktiem, ko tās pieņem, piemērojot šo direktīvu.

5. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos savu tiesību aktus, ko tās pieņēmušas jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

6. Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis izstrādā metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1992. gada 14. decembrī

*Komisijas vārdā —
priekšsēdētājs
N. LAMONT*